

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาถึงการกำหนดขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำบริการ สาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยกันเองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งตราขึ้นเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หมวด 9 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการแบ่งแยกอำนาจและหน้าที่ ในการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ประกอบกับกฎหมายฉบับนี้มิได้มีสถานะเป็นกฎหมายพิเศษ ทำให้ไม่สามารถ ยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมายอื่นที่ขัดหรือแย้งกันได้ อีกทั้งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายเพื่อถ่ายโอนภารกิจให้บรรลุเป้าหมายตามที่ กำหนดในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเสนอแนวทางในการแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดหลักการทั่วไปเกี่ยวกับประเภทของบริการสาธารณะและ ขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหลักเกณฑ์ในการ พิจารณาเพื่อการถ่ายโอนภารกิจ และควรมีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้คำสั่งและมติของคณะกรรมการมีสภาพบังคับต่อส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาด ปัญหาและข้อพิพาทเกี่ยวกับขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐและ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนมีการนำคดีฟ้องสู่ศาลปกครอง

This research is aimed to study on how to separate public service functions and authorities between state and local government organizations in accordance with the "Determining Plans And Process Of Decentralization Act, B.E. 2542, which is amended by the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2540; Chapter 9 Local Government.

For ten years of law enforcement, the substance of law has been remaining defective to categorize public service providing authority between state and local government organizations. Firstly, it lacks of principle on how to separate functions and authorities between central, regional and local government in providing public service. Secondly, this law is not a special law, so it can not over rule another against law which duplicate in functions and authorities. Besides, the Decentralization Committee has inadequate power to enforce law and drive Decentralization Plan fluently and successfully.

The recommendations of the thesis are as followings; (1) To define the scope of functions and authorities by clarifying type and level of each public service in handling of state and local government organizations including linkage between them (2) To restructure for authority of the Decentralization Committee in order to enforce law efficiently (3) To appoint a Separation of Functions and Authorities in Providing Public Service Tribunal, upon the Decentralization Committee's recommendation, in order to consider problems and controversies on separation of functions and authorities in providing public service before administrative court procedure.